

THE GAME OF TROY AND AUGUSTUS

Dr. Nadya POPOV-REYNOLDS*

Abstract: This article is a study of the game of Troy, *lusus Troiae*, as a socio-political phenomenon in the Augustan Age. I argue that Augustus for the first time limited participation in the Troy game to sons of senators, and thus used the game for two new purposes: 1. Reconciling senatorial youth and, through it, the senate itself to his rule and its future continuation by his sons, who were the leaders in the game. 2. Satisfying the urges of the senators at the time to perform on stage and in the circus.

Rezumat: Acest articol este un studiu al jocului Troia, *lusus Troiae*, drept fenomen socio-politic al Erei lui Augustus. Argumentul nostru este acela că Octavian Augustus a limitat pentru prima dată participarea la jocul Troia doar la fiii de senator, folosind astfel jocul în două scopuri noi: 1. Reconcilierea tineretului senatorial și, prin aceasta, a Senatului însuși față de domnia sa, și prelungirea guvernării sale prin adeziunea fiilor senatorilor, care conduceau acest joc; 2. Satisfacerea nevoii senatorilor de a apărea pe scenă și de a lua parte la spectacolele de circ.

Keywords: Augustus, Game of Troy, Spectacles, Senate, Early Roman Empire

* Assistant Professor of Ancient History and Director of Graduate Studies in History, University of West Georgia, npopov@westga.edu